

vedtagne Love, indtil de paa lovlige Vis kunde blive ændrede. (*Zahle:* Det er noget, man har bildt Dem ind). Men naar det var Tilfældet (*Zahle:* Det er noget, De har læst i nogle løgnagtige Aviser).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Lillelund: Naar Forholdet virkelig fra den Side var som af mig anført — og det var det jo (*Zahle:* Nej, det er forkert).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren. Det ærede Medlem kan begære Ordet.

Lillelund: Naar Forholdet altsaa var som af mig anført, forekommer det mig, at man fra den Side skal være de sidste til at fremkomme med en saadan systematisk Eksamination og Mistæneliggørelse, som man har gjort i dette Spørgsmaal. Der er dog ogsaa Tegn i anden Retning. Landsstingsvalget paa Fyn peger i en noget anden Retning, thi dær sluttede Socialdemokrater og Radikale loyalt op og støttede Venstre, og Resultatet blev Valget af den udmærkede Venstremand, som blev valgt derovre. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) fremhævede i Gaar det glædelige i dette Resultat. Deri er jeg fuldt ud enig med ham, men det forekommer mig, at det ærede Medlem gik lovlige vidt, naar han deri saa et Tegn paa Socialdemokraternes Fremgang. Med samme Grund kan vi sige, at det er Tegn paa Venstres Fremgang; men jeg tror, det er bedre, hvis vi kan enes om at sige, at det er Tegn paa Fremgang ikke for Socialdemokraterne eller for Venstre, men for den almindelige Valgret.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deutzer) udtalte i sin Tid i denne Sal — jeg har læst det i Rigsdagstidende, som jeg har fulgt med megen Interesse — som Slutning paa en Tale om Balance paa Finansloven: „Lad os nu haabe, at vi alle uden Hensyn til politiske Anskuelser maa mødes i saa vidt muligt efter vor Evne at stræbe hen til at faa vore finansielle Forhold ordnede“. Det ærede Medlem udtalte endvidere Haab om, at den højtærede Finansministers store Anstrengelser maatte krones med Held. Dette sidste Haab er jo gaaet i Opfyldelse, idet vi nu er naaede til en Balance, som enkelte maaske mener er for god; men den første Del af Haabet, at vi alle maatte mødes i Anstrengelser derfor, ved det ærede

Medlem er gaaet saare daarligt i Opfyldelse, idet det ærede Medlems nærmeste Meningsfæller ikke opfyldte hans Haab. Jeg vil ønske, at det ærede Medlem fra Højrup, som i Gaar blev hørt med saa udelt Opmærksomhed i dette Ting, vil holde en lignende Tale en Gang til, men denne Gang med Henblik paa Forfatningssagen, saaledes at alle uden Hensyn til politiske Partier kan slutte op og støtte den Regering, som nu snart vil fremsætte Forslag herom. I sin Tid, da de tre Venstregrupper sluttede sig sammen og dannede Partiet Venstre, blev vi haanet fra forskellige Sider, fordi vi glemte Fortidens Strid for Fremtidens Arbejde. Jeg var glad ved denne Sammenlutning og tror, den var til Gavn ikke blot for Venstre, men for det danske Folk. Jeg vil henstille, at man nu fra radikal og socialdemokratisk Side gør det samme som vi: glemmer Fortidens Strid for Fremtidens Arbejde, Arbejdet for en Forfatningsforandring i Juni-Grundlovens Aand, som de Herrer saa tidt har omtalt. Lad os nu for en Gangs Skyld se, om de ærede Medlemmer fra den Side kan glemme den lille Personpolitik, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) forleden talte saa træffende om, lad os se, om de i dette Tilfælde vil sætte Sagen over Personen, om de vil støtte den frisindede Forfatningsforandring i Stedet for, som jeg paastaar, de har gjort saa tidt før, at stille sig paa tværs af Udviklingen. Jeg er intet Øjeblik i Tvivl om, at hvis det lykkes at gennemføre denne Forfatningsforandring i Juni-Grundlovens Aand, vil det blive til Gavn for den bredere Befolkning, den danske Befolkning i sin Helhed. Jeg er klar over, at med Ret følger Pligt og med Magt Ansvar, og jeg er overbevist om, at den danske Befolkning vil forstaa det gamle Ord, at Adel forpligter.

Bang: Paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne, hvor den politiske Interesse ganske naturligt navnlig samler sig om det Forfatningsforslag, som er blevet os lovet, og som vel kan ventes i den allernærmeste Fremtid, er der ikke megen Fristelse til at forlænge Debatten, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Randbemærkninger til det. Foredrag, som den højtærede Finansminister forleden holdt. Den højtærede Finansminister brugte mange store Ord overfor de Spørgsmaal, jeg havde tilladt mig at fremdrage, og mange stærke og kraftige Udtryk som „ganske utilladelige Overdrivelser“, „hensynsløse Bagvaskelser“ og en hel Buket af lignende parlamentariske Taleblomster, og det er vel ganske